

Tango i D

Andantino grazioso

Knapharmonika-fingersætning

Isaac Albeniz 1890

Arr.: Jeanette & Lars Dyremose © 1993

The music is a transcription for harmonica, featuring fingerings and grace notes. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp. The second staff begins with a bass clef and a key signature of one sharp. The third staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp. The fourth staff begins with a bass clef and a key signature of one sharp. The fifth staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp. The sixth staff begins with a bass clef and a key signature of one sharp. The seventh staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp.

DYREMOSE^{A/S}
Flidsagervej 16 • 2500 Valby • Denmark
Tlf.: (+45) 36 46 34 24
www.dyremose.com

Tango i D - side 2

The musical score consists of six staves of handwritten notation for a band instrument, likely trumpet or flute. The notation includes fingerings (e.g., 1, 2, 3, 4, 5, 2x, 3x, 4x), dynamic markings (e.g., mf, pp, f#7, d7), and various rests and note heads. The music is in common time and includes lyrics in Danish and English (e.g., "B", "bm", "em", "E", "F#", "c#7", "G", "D", "A"). The score is divided into measures by vertical bar lines.

Measure 1: Fingerings 2, 3; 3, 2, 4; 5, 4, 2; 3. Dynamic: *mf*. Fingerings: 3. Notes: em, em. Fingerings: B, b^m, b^m. Notes: E. Fingerings: 3. Notes: em, em.

Measure 2: Fingerings: B, b^m, b^m. Notes: B. Fingerings: 3. Notes: bm, bm. Fingerings: F#, f#7, f#7. Notes: C#7, C#7. Fingerings: C#7, C#7.

Measure 3: Fingerings: 4, 1; 2, 3, 4, 3x, 5. Dynamic: *pp*. Fingerings: 3. Notes: C#7, C#7. Fingerings: 1, 2x, 3, 2x, 3x. Notes: F#, f#7, f#7. Fingerings: 3. Notes: C#7, C#7. Fingerings: 4, 5, 5.

Measure 4: Fingerings: 3, 2, 4, 3x, 1. Dynamic: *mf*. Fingerings: 4, 1, 3. Notes: F#, f#7, F#. Fingerings: 3. Notes: C#7, C#7. Fingerings: 4, 1, 3. Notes: D, D. Fingerings: 3.

Measure 5: Fingerings: 1, 2, 4, 2, 5, 1, 2, 3, 4, 3. Notes: G, G. Fingerings: 3. Notes: C#7. Fingerings: F#, B. Notes: em, E. Fingerings: 2, 3, 4, 2, 3, 4. Notes: A, A. Fingerings: 3. Notes: D, D.

Measure 6: Fingerings: D, d, d. Notes: D. Fingerings: d. Notes: d. Fingerings: A, a, a. Notes: A. Fingerings: 3. Notes: a, a.

Tango i D - side 3

Albeniz, Isaac, spansk komponist (1860, Camprodon-1909, Cambo). Kun fire år gammel optrådte han som pianist i Barcelona, og to år senere søgte han at komme ind ved konservatoriet i Paris. Han spillede så fremragende, at han ville være blevet optaget, hvis han ikke havde fået den idé at afslutte sine øvelser ved at tage en bold op af lommen og kaste den mod et spejl, så det knustes. Han blev indtil videre bortvist fra den ærværdige institution. I 1868 blev han optaget ved konservatoriet i Madrid. Men det rutinemæssige arbejde dør kunne i længden ikke tilfredsstille hans rastløse temperament, og pludselig besluttede han at flygte hjemmefra til Nordspanien.

Der rejste han rundt og gav koncerter og tjente godt. Da han syntes, han havde tjent nok, vendte han hjem, men undervejs blev han bestjålet. For at undgå at komme tomhændet hjem startede han en ny koncertturné for at genoprette tabet. Denne gang blev han borte i to år og vandt berømmelse over hele Spanien som vidunderbarn.

Elleve år gammel kom han tilbage til barndomshjemmet, men endnu en gang flygtede han. I Cadiz blev han stoppet af guvernøren, der havde fået pålæg om at sende ham hjem igen. Men en nat brød Isaac ud fra arresten og fulgte med en båd til Puerto Rico og herfra som blind passager til Cuba. Turen gik videre til Buenos Aires og derfra til U. S. A. Her spillede han klaver på kafeer og i koncertsale, til han havde sparet to tusind dollars sammen. Da rejste han tilbage til Europa for at studere musik for alvor.

Nu slog han sig ned i Leipzig, men varmlodig og eventyrlysten som han var, længtes han efter nye rejser. Efter nogle få måneders studium drog han til Spanien, hvor han fik foretræde for kong Alfons XII. Kongen blev så begejstret for drengens musikalske evner, at han gav ham en fast årlig sum til at fortsætte sine studier for. Albeniz rejste til Bruxelles for at studere hos François Gevaert, men i selskab med unge dagdrivere forsømte han studierne og ødslede tid og krafter bort på solderier. Men da en ven begik selvmord, besluttede Albeniz at begynde et nyt liv. En koncert indbragte så meget, at han kunne tage en tur til Weimar og træffe Franz Liszt. Klaverkongen blev imponeret over det unge talent, og der opstod et venskab, som varede til Liszts død i 1886.

I 1880 rejste Albeniz på en koncertturné til Cuba, Mexico, Argentina og de største byer i Spanien. Tre år senere bosatte han sig i Barcelona, hvor han giftede sig. Han foretrak nu et fastboende og regelmæssigt liv. Imidlertid brugte han penge på ufornuftige spekulationer og kom i så stor gæld, at han måtte flygte til Madrid. Her fik han lov at leve i fred og begyndte at studere hos komponisten Felipe Pedrell, som fik ham til at forlade virtuosbanen og koncentrere sig om komposition. Pedrell fik ham også til at bygge sine værker over spansk folkemusik.

Albeniz' sidste offentlige fremtræden fandt sted i Berlin 1893. Han bosatte sig nu i Paris og ofrede sig helt for komposition.